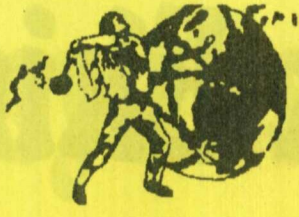

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

3 Kasım Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:227 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-GERNE HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

SÖMÜRÜ HER YERDE AYNI!

■ Güney Kıbrıs'ta patronlar azami karlarını daha da artırmak için işçiler arasında düşmanlık yayıyor. Kuzey Kıbrıs'ta patronlar yerli ve yabancı işçiler arasında ayrımcılık yaratarak işçiler arasında düşmanlık yayıyor.

■ Büyük işletmeler gelişmiş ülkelerdeki fabrikaları kapatarak 30 dolar ayda çalışan işçilerin olduğu ülkelerde fabrikalarını kurarak hem azami karlarını artırıyorlar hem de dünyadaki işçileri birbirine düşman ediyorlar.

İşini kaybetmek istemeyen yerli işçiler daha düşük ücrete razı olmaya zorlanıyorlar.

■ Kıbrıslı Türk işçiler, Kıbrıslı Rum işçiler, Türkiyeli işçiler, Bangladeşli işçiler, Maltalı işçiler patronların bu böl ve yönet politikalarının oyununa gelmeyiniz.

Sizlerin kurtuluşu bu oyunları bozmaktan geçer.

Aynı sendikalarda beraber örgütlenmekten, daha iyi yaşam için omuz omuza mücadele vermektten geçer.

Kurtuluşunuz, hepimizin kurtuluşu patronalara, büyük işletmelere karşı ortak mücadeleden geçer.

■ Patronların, büyük işletmelerin iktidarlarını alaşağı ederek güzel günleri kendi ellerimizle yaratabiliriz.

Avrupa'dan Değil, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nden Öğrenelim

Günümüz emperyalist dünyasında insanların barbarca katledildiği, milli çatışmaların hat safhada olduğu, açlık ve hastalıklarla ölüme terkedildiği bu günlerde insanın insan tarafından ezilmesine ve sömürülmesine, milletlerin baskı altında tutulmasına karşı insanca bir yaşam için 89 yıl önce iktidarı ele geçiren Rusya işçilerinin Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'ni selamlıyoruz.

Sayfa 2 ve 3'te

Talat'ın Başına Ne Düştü?

Bundan 5 yıl önce "çözüm ve AB" sloganı ile kitleleri peşinden sürükleyen CTP'nin başkanı Talat'tı ya... O Talat AB'nin bize kucak açacağını ve AB üyesi bir Kıbrıs sayesinde AB'nin Kıbrıs'a barış getireceğini haykırıp duruyordu.

Basına yansıyan haberlerde AB'nin "Annan Planı referandumunda Kıbrıslı Türkler "evet" derse tüm kolaylıklar sağlanacak izolasyonlar kalkacak" sözü verdiğini de öğreniyoruz. Bunu da açıklayan hem Talat hem de Tayyip Erdoğan oldu.

Sayfa 9'da

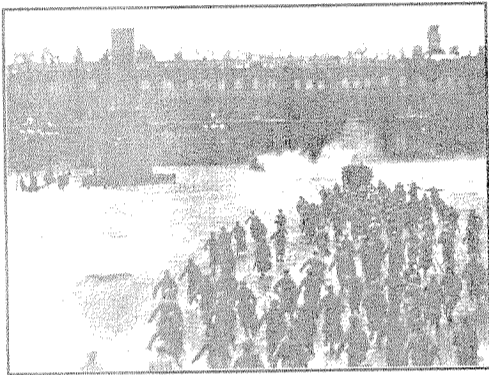
**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

Avrupa'dan Değil, Büyük Ekim

Günümüz emperyalist dünyasında insanların barbarca katledildiği, milli çatışmaların hat safhada olduğu, açlık ve hastalıklarla ölüme terkedildiği bu günlerde insanın insan tarafından ezilmesine ve sömürülmesine, milletlerin baskı altında tutulmasına karşı insanca bir yaşam için 89 yıl önce iktidarı ele geçiren Rusya işçilerinin Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'ni selamlıyoruz.

89 yıl önce Birinci Emperyalist

Dünya Paylaşım Savaşı milyonlarca insanı cephelerde katlediyordu. Bir avuç Avrupalı ve ABD'li sermaye çevreleri azami karlar uğruna genosid ve de milliyetçiliği körükleyerek

Avrupa'da gelişen bu durum karşısında sermaye çevreleri geri adım atmak zorunda kaldılar. Kendi

ülkelere hakim olmak için insanlık dışı her türlü yöntemi devreye koydular. Ancak Rusya işçileri Avrupalı ve ABD'li sermaye çevrelerinin bu saldırısına karşı Lenin'in önderliğindeki Bolşevik Parti etrafında örgütlenerek sermaye çevrelerinin planlarını altüst ettiler. Rusya'da çarlığı devirdikten 9 ay sonra iktidarı kendi ellerine alarak insanların sermaye uğruna katledilmelerine son verdiler.

"İş, Ekmek ve Savaşa Son" sloganı ile harekete geçen işçiler Rus sermaye çevrelerinin savaşı devam ettirme planlarını suya düşürdüler. İşçi, Köylü ve Asker

Sovyetleri'nden oluşan yepyeni bir iktidar ile eski feodal-burjuva emperyalist devlet aygıtını parçalamaya başladılar. Feodal-burjuva emperyalist devlet kurumları ve yasalarını tamamıyla çöpe attılar.

Yeni devlet aygıtları ve yasaları ile insanca yaşamaya giriştiler.

Bolşevik Parti önderliğindeki işçilerin bu

zaferi karşısında kuduran Batılı emperyalist güçler genç Sovyet Devleti'ni yıkmak için hem Rusya

içindeki gericiileri askeri ve mali olarak desteklediler hem de kendi askerlerini göndererek savaş yürüttüler.

Rusya işçilerinin bu zaferi tüm dünya işçi ve ezilenleri arasında büyük yankı yarattı. İngiltere işçileri İngiliz sermaye çevrelerinin Sovyetler Birliği'ne karşı yürüttükleri savaşa karşı aktif eyleme geçerek limanlarda gemilere asker için teçhizat yüklemeyi reddederek Rusya işçileri ile dayanışmaya geçtiler.

ülkelerindeki işçi önderlerini gerek

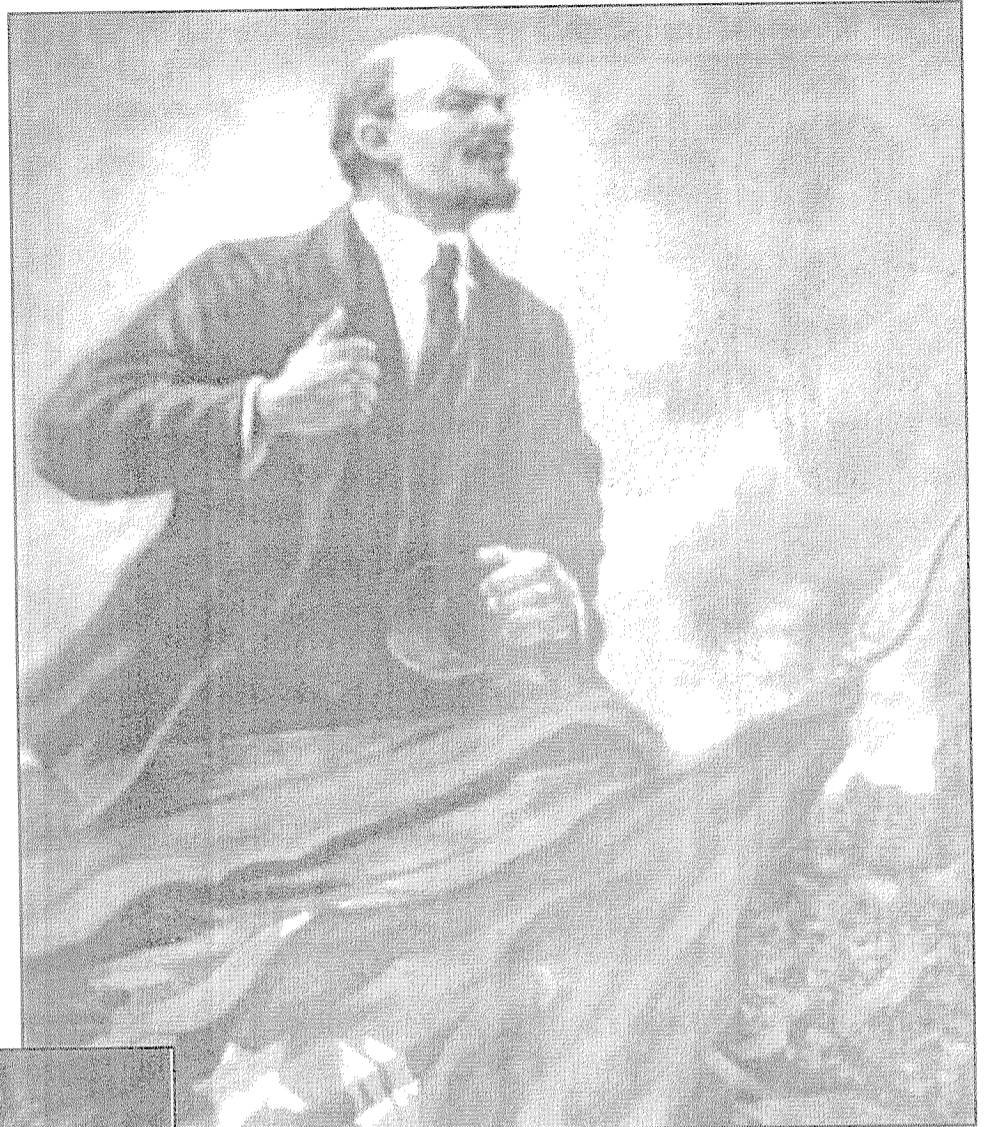
para gerekse de statü ile satın alarak Avrupa'daki işçi hareketinin Rusya'daki gibi gelişmesini engellediler. Bir zamanlar sermayeye karşı olduklarını ilan eden işçi liderleri sermaye çevreleri ile

statükoyu korumaya giriştiler tıpkı Kıbrıs'ta olduğu gibi... Avrupa'da "devrimin hayal olduğu"nu "kapitalizmin kötü yanları"ni düzeltmekle her şeyin güzel olacağını vaaz ederek işçileri ve emekçileri kazıkladılar. Ve bu emperyalist Avrupa 20 yıl sonra ikinci bir katliama girişti.

Oysa işçilerin iktidarı olan Sovyetler Birliği 20 yılda, geri bir tarım ülkesi olan

topraklarda en modern fabrikaları kurdu. Şehirlerde gecekondu yok edildi. İşçiler insanca yaşamaya

başladı. Herkese eğitim ve sağlık bedava sağlandı.

Bugün emperyalist Avrupa'da "bedava sağlık ve eğitim" in sağlanmasının nedeni Sovyetler Birliği'nin bundan 70 yıl önce bunu sağladığından dolayıdır. Ve Sosyalizmin sembolü olan Sovyetler

Birliği'nin dağıtılmasının akabinde parasız eğitim ve sağlık hizmetlerini "sürdürülemez" ilan eden yine bu Avrupa'daki emperyalistlerdir.

Ulusların hapishanesi olarak bilinen çarlık Rusya'sı yerine Sovyetler Birliği ulusların kardeşliğini sağlayarak alfabeti dahi olmayan milliyetleri hem alfabe hem de modern üretime kavuşturdu. Transkafkasya'da çarlık ve burjuva sosyal demokrat rejimler döneminde birbirlerini katleden milletler yerine kardeşçe ve dayanışma içinde yaşayan milletler oluştu.

Azeri-Gürcü-Ermeni katliamları son buldu işçi iktidarı ile....

Sovyet iktidarı kapitalizmde yaşanan ekonomik krizlerin olmadığı insanların her gün artan ihtiyaçlarını gidermeye yönelik planlı ekonomiyi Lenin'den sonra Stalin önderliğinde hayata geçirdi. Toprak mülkiyetine son vererek tarım topraklarını kolektif ve devlet çiftliklerinin emrine verdi. Bu kolektif ve devlet çiftlikleri

Sosyalist Devrimi'nden Öğrenelim

Sovyet devletinin sağladığı modern makinelerle donatılarak modern bilimsel tarım üretimi hayata geçirildi.

Gerek şehirlerde gerekse de kırlarda burjuvazi bir sınıf olarak ortadan kaldırıldı ve insanın insan tarafından sömürülmesine son verildi. 1936 Sovyet Stalin Anayasası o günkü Sovyet toplumunun yapısını sergileyen bir yasa idi. Bu anayasa dost iki sınıf olan sosyalist işçi ve köylülerle aydın tabakaların varlığını ilan ediyordu.

Stalin Anayasası'ndan 3 yıl sonra Avrupa, Asya ve ABD sermaye çevreleri dünyaya hakim olmak için yeni bir savaş başlattılar. Bu savaş başlangıçta Avrupa ve Uzak Doğu'da cereyan etmeye başlasa da Sovyetler Birliği'ne karşı saldırıya geçileceği açıkça ortada idi.

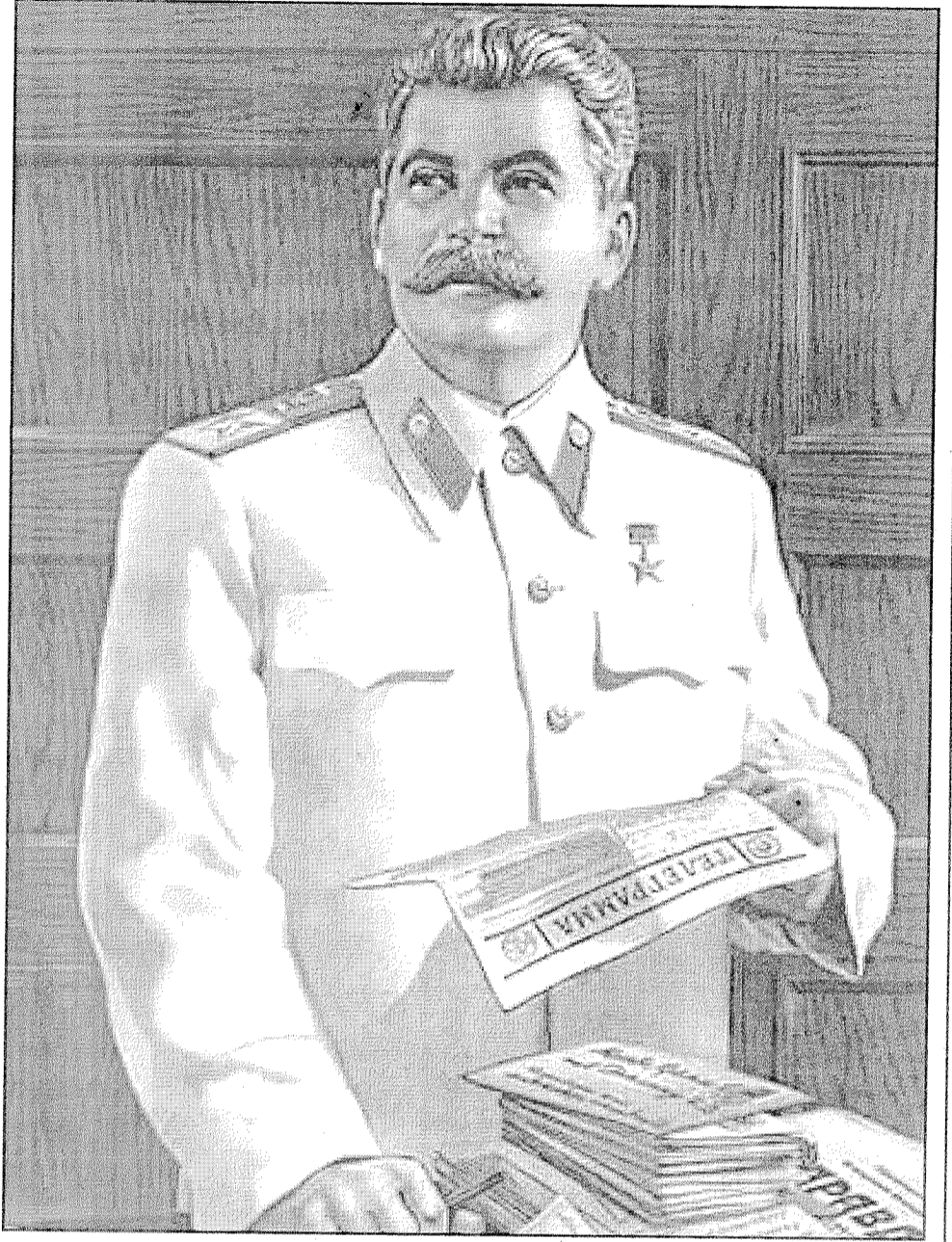
Sovyet Hükümeti o dönemde insanlığın azılı düşmanı olan Hitler Almanya'sı ile saldırmazlık anlaşması imzalayarak savaşa hazırlanmak için zaman kazandı. Amaçları faşizmin Sovyetler Birliği'ne saldırısını mümkün

olduğu ölçüde geciktirmek ve bu süre zarfında Kızıl Ordu'yu ve Sovyetler Birliği'ni savaştan galip gelecek bir şekilde hazırlamaktı. Nitekim Naziler Sovyetler Birliği'ne en tecrübeli ve en güçlü orduları ile saldırdıklarında Sovyetler Birliği'nin kolay kolay yenilemeyeceğini anladılar.

Sovyetler Birliği Alman faşistlerini Stalingrad'da yenilgiye uğratarak 250 bin Nazi askerini esir aldı. Sovyetler Birliği'nin bu zaferi o zamana kadar dünyada eşi görülmemiş bir zaferdi. Sovyet askerleri bu zaferi Stalin önderliğinde gerçekleştirdiler. Ve faşist Alman ordularını Berlin'e kadar kovaladılar. Sovyetler Birliği'nin bu zaferi olmasaydı bugünkü Avrupa'nın ve de dünyanın faşist bir Avrupa ve de dünya olacağı gün gibi ortadadır. Sovyetler Birliği 25 milyon insanını kaybederek tüm insanlığı faşizmin barbarlığından kurtardı. Avrupa'daki burjuvaları da!

İşçilerin iktidar Sovyetler Birliği bununda da kalmadı. Savaş sonrası dünyanın ilk bilgisayarından bir tanesi ve de ilk Tam Otomatik Fabrikası Sovyetler Birliği'nde çalışmaya başladı.

Komünizme giden yolun modern tam otomatik üretimden geçtiğini çok iyi bilen Sovyet işçileri, aydınları ve de köylüleri 1950'lerin başında komünist şiarı -herkesten yeteneğine göre herkese ihtiyacı kadar- hayata geçirmek için planları hayata geçirmeye başladı. Bu da Sovyetler Birliği'nde yeni bir mücadeleyi başlattı; Avrupa ve ABD emperyalistleri ile "iyi geçinme", mevcut konumlarını koruma ve oldukları yerde kalmayı

tercih edenler ile komünizme gitmek için kendilerini sürekli yenilemek isteyenler...

Bolşevik Parti önderleri işte tam bu dönemde eskiden sergilediği yetenek ve başarıyı sergileyemedi. Komünizme gitmek yerine günü idare etmeyi ve yerinde saymayı tercih etti. Uzun yıllar liderlerin sergilediği doğru yetenek ve başarıları inanan Sovyet halkı Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin bu yıkıcı uygulamalarını doğru uygulamalar olarak algıladı.

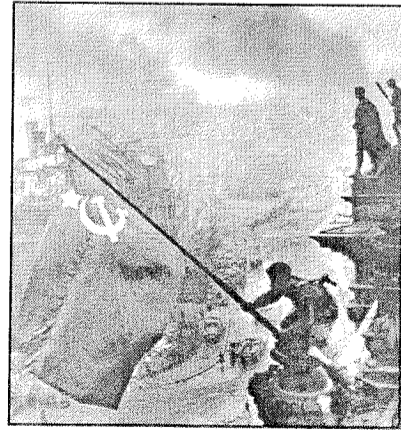
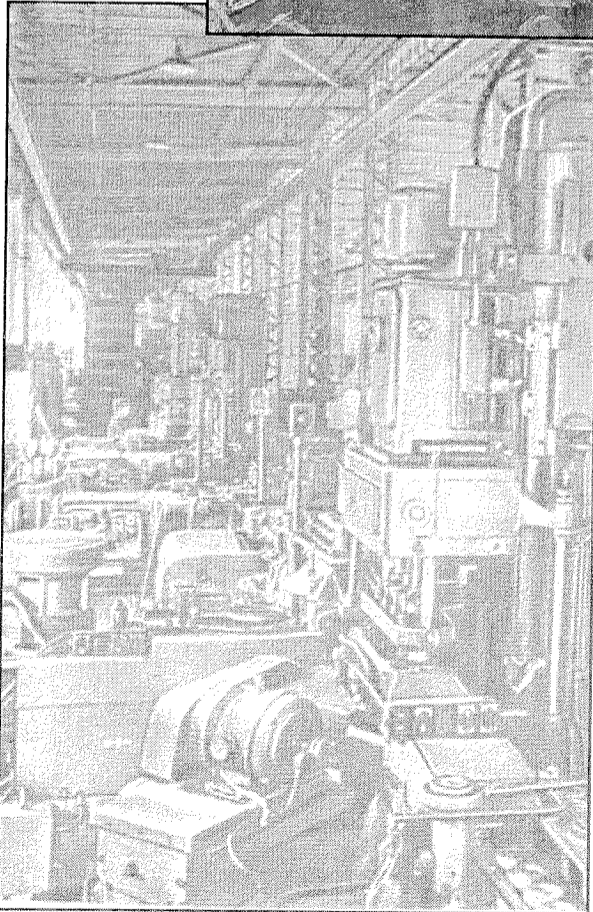
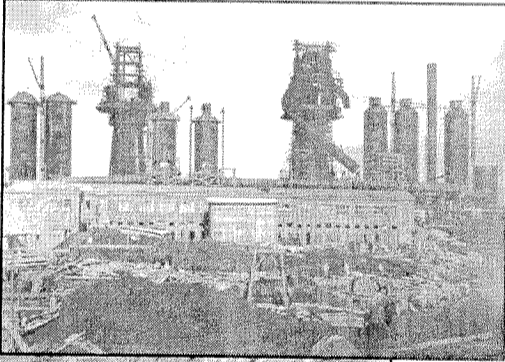
1950'lerin sonuna gelindiğinde artık geriye sayım azgın bir şekilde devam ediyordu. Tüm dünya işçi ve ezilenlerine örnek olan Sovyet toplumu ve yaşantısı dejenere

olmaya, yıkılmaya başladı. Ve bu yıkılma fiilen ancak 1990'da tamamlanabildi.

Dünya insanına başarıyı, sevgiyi, saygıyı, kardeşliği, insanca yaşamayı ve çevrenin korunmasını varlığı ile örnek oluşturan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği tecrübesini doğru öğrenmek zorundayız. Özellikle de tüm dünyada azami karlar uğruna "küreselleşme" sloganı ile gerek insanlık gerekse de doğanın göz göre göre yok edildiği bir dönemde...

Ve ceplerini şişirmek için her türlü yıkımı gerçekleştiren bu bir avuç sermaye sahipleri emperyalistleri durdurmak için mücadelemizi yükseltmeliyiz. Mücadelemizi ancak bireysel olarak değil de ÖRGÜTLÜ olarak

yükseltirsek gerek insanlığın gerekse de doğanın daha yüzyıllar devamını sağlayabiliriz.

Sovyet Sporunu mu Burjuva Sporunu mu?

Çağdaş Ögüç

Sayı 226'dan devam...

Büyük bir sorun olarak önümüzde duran işçi ile sporcu aynı kişi olamaz sorunu da gerçekten büyük bir sorun. Açmak gerekirse diyelim ki işçinin biri işini yaparken aynı zamanda spor yapmak ve kendini zinde tutmak istiyor. Bu istek, içinde bulunduğumuz burjuva sistem koşullarında neredeyse imkansızdır. Neden mi? Çünkü, içinde bulunduğumuz sistemin özelliklerinden biri olan, kar hırsı mantığı, o işçinin spor yapmak için kullanacağı süreyi, ona iş yapması ile kullanması için zorluyor. Eğer bir işçi, işinin yanında spor da yapmak isterse, bu durum onu işinin son bulması ile karşı karşıya bırakabilir.

Kıbrıs'ta her işte olduğu gibi sporda da her spor dalına gereken önem verilmiyor. Bunun en basit örneği basketbol. Basketbolun özellikle Kuzey Kıbrıs'ta içine girmek gerekirse, minik, yıldız ve genç ve a takım seviyesinde sadece ve sadece dört tane takım vardır. Ve bu dört takım her sene aynı seviyelerde neredeyse aynı skorlarda maç yaparlar ve neredeyse her sene aynı takım şampiyon olur. Ve bu takımlarda oynayan sporcular, yaşları on yediyi bulduktan sonra bu sporu bırakmak ve eğer spor yapmaya devam etmek isterlerse başka spor dallarına geçmek zorundadırlar. Basketbolu bırakmak zorundadırlar çünkü on yedi yaşından

sonra o spor dalında yapabilecekleri başka birşey yoktur ve hükümet de o dal üzerine herhangi bir yatırım yapmadığından dolayı o spor dalının popülaritesi bozulur. Ve daha önce de söylediğimiz gibi o kişi ister istemez yanlış spor dalını seçmek zorunda kalır. Aynı şey yüzme için de geçerli... Yüzme, ülkemizde gün geçtikçe gelişmeye devam eden bir spor dalıdır. Spor kulüpleri, dış ülke takımlarıyla yarışlar yapmaya başlamış ve ülkemiz yarışmacıları güzel dereceler de almaya başladılar. Fakat hükümetlerimiz, bu gelişmekte olan spor dalları için herhangi bir yatırım yapmaktan kaçınıyorlar.

Böyle olunca da spor dalları bir noktadan sonra aynı yerde saymak zorunda kalacaklar. Bu da en sonunda o spor dalının çökmesine neden olacak ki bu da hükümetin spor dallarını teşvik etmemesine kadar gider.

Spor bizim ülkemizde, amatörlükten dolayı olmasa da, dış ülkelerde birer meslek olarak görülür. Meslek demek, kapitalist sistemde belli bir zümrenin

başkalarının yapacağı iş üzerinden azami kar hırsını da ortaya çıkardığına göre, genel özelliği fiziksel gücü artırmak olan spor, bir mesleğe dönüşür ve bu yüzden oyunun içine para hırsı karışır ve sırf bu yüzden gündemi etkileyen holiganlık olayı da artar ve sırf spor bir mesleğe dönüştüğü için, "bet ofis" olayı da bir mesleğe dönüşmektedir. Bet, yani

kumar dünyanın her köşesinde olduğu gibi bizim ülkemizde de bayağı meşhur... Peki nedir bu bet? Bet, insanları kumara alıştıran, hayatlarını, yaşamlarını devam ettirmek için artık neredeyse

kumara başvurmasını sağlayan ve de bunların sırtından müthiş karlar elde eden belli bir zümre yaratan bir sistemdir. Ve bizim hükümetlerimiz bunların yapılmasına dolayısı ile vergi adı altında kendi ceplerine cüzi bir miktar para girerken işte bu azınlıkta olan zümrenin cebine de fazla para girmesine izin vermektedir.

Daha çok "beyin sporu" olarak bilinen "satranç"a olan ilgi gün

geçtikçe azalmaktadır. Satranç, bir kişinin çok yönlü düşünmesini, strateji kurmasını, ileriye görmesini sağlayan bir spordur. Fakat bizim ülkemizde satranç oynamasını bilen pek fazla insan yok. Ve hükümetlerimiz diğer tüm spor dallarında da olduğu gibi bu spor dalını da daha ilgi çekici, duyulur yapmak için herhangi bir faaliyette bulunmuyorlar. Çünkü bunu yapabilmeleri için temsil ettikleri sınıfın azami çıkarlarına yaraması lazımdır.

Özellikle, kendi ülkemizde, sporun gelişmemesinin en büyük nedeni olarak ambargoların büyük bir önem taşıdığı söyleniyor. Ambargolardan dolayı ülkedeki spor dallarının gelişemediği yazılıp çiziliyor hep. İşte yukarıda bahsettiğimiz gibi ambargolardan kasıt her şeyde olduğu gibi burjuvazinin karlarına katmayan bir sporun hayata geçirilmek istenmediğidir. Ve daha önce de belirttiğimiz gibi işçiler spor yapmak için işlerinden atılma tehlikeleri bulunduğu kadar zamanları da yok. Bir işçi günde 8-10 saat çalıştıktan sonra değil spor yapmaya, yürümeye, yemek yemeye bile dermanı kalmaz. Ve sırf sistemden dolayı da işçiler spor yapamıyor. Ve sırf sistemdeki kar hırsından dolayı işçiler her gün eziliyor, erken erken yaşlanıyor ve erken erken ölmek zorunda kalıyor.

Devamı gelecek sayıda...

PARTİLİ BİR İŞÇİ İLE SÖYLEŞİ

Sayfa 5'ten Devam...

İşçilerin sendikasıym, onlar için varım diyen bir sendika, ki Güney'deki en örgütlü işçi sendikasıdan bahsediyoruz, işçilerin ekonomik kazanımlarını bile güç bela savunurken ya da öyle görünürken, işçilerin bu azgın sömürü düzeninden kurtulması gibi bir talebi savunmuyor. PEO dikkatli olmalıdır: İşçilere, ne kadar da tatil veya geçici rahatlama için mücadele etseler de, temelde tamamıyla bu burjuva-emperyalist sistemi yıkıp yerine kendi iktidarını, sosyalizmi kurmadıkları ölçüde rahat edemeyecekleri kavratılmalıdır. Kendi sınıf bilincine varmaları sağlanmalıdır. İşçilerin sendikasıym diyen

sendikalar bu gerekliliği görmezden gelmeye yahut hasıraltı etmeye devam ettikleri sürece de,

işçiler günü geldiğinde o sendika liderliklerine gereken cevabı vermeyi iyi bilirler.

Kısaca söylediğim gibi, ne yazık ki, adam gibi işçi sınıfı sendikası yoktur Güney'de.

Peki bu durum karşısında sendikalı ve/veya sendikasız işçilerin sizce ne yapması

gerekir?

Derviş Bilge: Şu anda sessizce oturmaya devam eden işçiler, bir süre daha böyle sessiz

kalacağına benziyorlar. Fakat burjuvazi daha fazla kar istediği için, işçileri daha fazla sömürecek. Ve bıçak kemiğe dayandığında, işçiler sendikasına gidecek. Fakat gittiğinde içler acısı bir durumla karşılaşacaklar. Bunların yaşanmaması için, ne istediklerini bilmeleri gerekir, ve sendikalarının içinde olabildiğince aktif olmalı ve

sendikalarını "sınıf sendikacılığı" yapmaya mecbur bırakmalılar. Eğer sendika yönetimi yine de bunu yapmıyorsa, işçiler yumruklarını gösterip, onları alaşağı edip, kendi sendikalarına sahip çıkmalı, sendikalarını kendilerinin yapmalı ve doğru temelde, burjuvaziye karşı sınıf mücadelesini yürütmeli ve yükseltmelidirler.

Tüm bu söylediklerimizin bugün farkında olan işçiler de, diğer sınıf kardeşlerinin de ülkemizde ve dünyada işçilere olan bitenleri anlatmalı, kavratmalı, pratik olarak da emperyalizme karşı birleşik bir cephede mücadeleyi yükseltmelidirler.

PARTİLİ BİR İŞÇİ İLE SÖYLEŞİ

Kıbrıs'ın güneyinde çalışan KSP'li bir işçiyle Kıbrıs'ın güneyindeki iş koşulları ve sendikal hareketle ilgili bilgi edinmek ve düşüncelerini almak için bir söyleşi yaptık.

Ülkemizin güneyindeki işçilerin iş koşulları hakkında biraz bilgi verebilir misiniz?

Derviş Bilge: Kıbrıs'ın güneyinde işçi sınıfı dediğimizde egemenler tarafından yaratılan iki, hatta üç ayrı katman görürüz. Birincisi Kıbrıslı Rum işçiler, ikincisi Kıbrıslı Türk işçiler, üçüncüsü ise "üçüncü dünya ülkeleri" diye tabir edilen ülkelerden gelen göçmen, kaçak ve kayıtlı işçilerdir. Şimdi, neden üçe ayırdık? Burjuvazinin, maksimum kar hirsını gözeterek işçiler arasındaki din, dil, ırk ayrımını kullanması sayesinde, yapılan en zor işleri üçüncü dünya ülkeleri diye tabir edilen ülkelerden gelen işçilere yaptırması ve bu ağır işleri yapan işçilerin kapitalizm şartlarındaki "hakkı" yerine verilebilecek en düşük ücretin verilmesi nedeniyle, yani ucuz işgücünün katmerli şekliyle en alt katmanda bulunuyorlar. Bir Kıbrıslı Türk işçi ise, bu üçüncü dünya ülkeleri denen ülkelerden gelen işçilerden biraz daha iyi koşullarda çalışıyor, sadece Kıbrıs yerlisi olduğu için. Fakat yine de Güney'de çalıştığı halde bir Kıbrıslı Rum işçiden daha kötü konumdadır. Mesela, ben kendi iş kolumda bildiğim ve gördüğüm kadarıyla birkaç örnek verecek olursam, şöyle bir durum ortaya çıkıyor: Şu anda çalıştığım şirkette 13 kişi çalışıyoruz. Bunların 5'i Kıbrıslı Türk, 1'i Bangladeşli, 7'si de Kıbrıslı Rum. Bunların 4'ü vasıfsız işçi, 9'u da usta olarak çalışıyor. Hafta sonu ödenmesi geldiğinde, Bir Kıbrıslı Rum usta 300 Kıbrıs Lirası, Bir Kıbrıslı Türk usta 180 Kıbrıs

Lirası, Bir Kıbrıslı Rum vasıfsız işçi 180 Kıbrıs Lirası, Bir Kıbrıslı Türk vasıfsız işçi 125 Kıbrıs Lirası, Bir Bangladeşli vasıfsız işçi ise 110 Kıbrıs Lirası alıyor. Burjuvazinin işçi sınıfını ekonomik ve milli yönden nasıl böldüğü ve birbirine karşı üstünlük-alçaklık ve milli düşmanlık meselesini nasıl hayata geçirdiği, yukarıda aynı işi yapan farklı milliyetlerden gelen işçilerin aldıkları ücretlerin farklılığından bile belli oluyor.

Genel olarak, Kıbrıs'ın güneyinde her iş kolunda aşağı yukarı bu durum mevcuttur.

Peki sizce patronlar ve onların egemenliğindeki bu sistem neden işçileri bölüyor?

Derviş Bilge: Egemenlerin tek amacı vardır: Herşeyden en fazla karı elde etmek! İşçiler de bu karın elde edilmesinde en önemli araçtır. Çünkü patron işçilerin ürettiğini sattığında -ki o aslında bu satışta da emek harcamaz, pazarlamacısına sattırır- elde edeceği karın 10 mislini, hatta fazlasını işçilerin sırtından, onları sömürerek elde eder. Tabii işçilerin üretim aşamasında da emeklerinin sömürüldüğünü kesinlikle söylemeliyiz. Artı-değer diye bir olay var. Mesela ben günde 40 metre sıva atıyorsam, ve metresi 3 Kıbrıs Lirası'ndan gidiyorsa, gün boyunca ben 120 Kıbrıs Liralık iş yapmış oluyorum. Fakat benim günlüğüm 35 Kıbrıs Lirası.

Aradaki fark patronun cebine giriyor. Ve mesela biz bir evi yapıyoruz diyelim. O ev, o evi yapan işçilerin aldığı toplam ücretler de dahil 60-70 bin Kıbrıs Lirası gibi bir paraya mal olur, fakat o ev 120-130 bin Kıbrıs Lirası'na satılır. Aradaki 50-60 bin Kıbrıs Lirası ise eline kürek dahi almayan patronun kasasına girer.

Burjuvazinin egemenliği

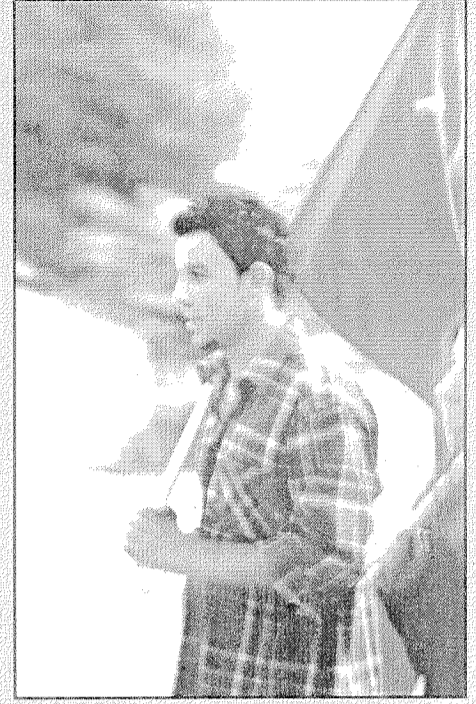
altındaki halklarda olduğu gibi, işçiler arasında da -ki esas olan da budur- böl-yönet politikası nedeniyle halkların birlikteliğini istemeyen burjuvazi, işçilerin de birlik olmasını istemez. Bunun nedeniyse, işçiler arasındaki milli, dini ayrımlar ortadan kalktığında, tüm işçiler anlayacak ki tek düşman burjuvazidir, patronların egemenliğidir ve hangi milliyetten, dilden, dinden olursa olsun işçilerin çıkarları ortaktır. Ve bunu bilen burjuvazi, buna fırsat vermemek için, işçilerin birlik olmasını engelleyerek, dolayısıyla çıkarlarının patronlara karşı mücadelenin zaferiyle mümkün olduğunu ve bu çıkarların ortak olduğunu görmelerini engelleyerek kendi varlığını işçileri sömürerek devam ettirir.

Söylediklerinizden, Kıbrıs'ın güneyinde üretimin ve işçilerin iş koşullarının patronlar tarafından emek sömürüsü

temelinde yükseldiği, dolayısıyla işçilerin ekonomik vb. haklarının patronlar tarafından kısıtlandığı, ellerinden alındığı, onlara verilmediği ortaya çıkabiliyor. Üstüne üstlük, işçilerin çıkarlarının ortak olduğunun işçiler tarafından bilince

çıkartılmamasını sağlamak amacıyla patronlar ve onların devleti, işçileri topyekün bir sınıf olarak karşısında görmekten korkuyor ve onları bölüyor. Peki Kıbrıs'ın güneyinde var olan ve işçiler için var olduklarını söyleyen sendikalar, işçilerin daha iyi yaşam koşullarına sahip olmaları için, ve bununla beraber ve esas olarak işçilerin bu katmerli sömürüden kesinkes kurtulmaları yolunda "işçilerin iktidarı" talebini yükseltmek için, işçilerin birliğini sağlamak için herhangi birşey yapıyorlar mı?

Derviş Bilge: Güney'de işçi sendikası olduğunu söyleyen iki üç sendika var. Bunlar işçiler

arasında iyi derecede örgütlü sendikalar. Bunlardan birisi, daha çok "sağa" hitap eden, yani burjuvazinin ALENİ kuyrukçusu olan ve işçileri milli temelde bölmeye devam eden SEK sendikası. Bir diğeri, işçiler içinde örgütlenmeye çalışan ama burjuva kafa yapısından kurtulmak gibi bir derdi olmayan, dolayısıyla işçilerin sömürüsünün son bulması gibi bir derdi de olmayan ve böylece işçiler arasında örgütlenemeyen, örgütlenirse de işçiler için bu kafa yapısıyla hayretmeyecek olan DEOK sendikası. Ve Güney'in en büyük, en örgütlü işçi sendikası PEO. PEO, ciddi biçimde işçiler arasında örgütlü olmasına rağmen, işçilerin bir nebze olsun ekonomik taleplerine yanıt arayan ve bazen de bulan ama sadece ekonomik iyileştirme yönünden var olan, işçilerin iktidarı gibi bir talebi hiçbir zaman olmamış olan bir sendikadır. Düşünün ki örgütlü olduğu topraklarda yukarıda değindiğim durumda olan işçilerin bu milli ve dini ayrımını ortadan kaldırmak gibi bir derdi de yok. Belli oranda başardığı ekonomik kazanımları iktidar talebiyle birleştirmek yerine, işçiler için özel olarak "işçi tatil köyü" yapıyorlar. İşçilerden aldıkları aylık sendika aidatlarıyla! Bunun anlamı görebildiğim kadarıyla şudur:

Devamı Sayfa 4'te...

SOSYALİST GENÇLİK

3 Kasım Cuma 2006, Yıl:3 Sayı: 90

KSP GB Haftalık Yayın Organı

Kıvılcım

AB DEMOKRASİSİ BURAYA KADAR

Yaklaşık iki hafta önce Çek Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı'nın kararıyla Çek Komünist Gençlik Birliği kapatıldı.

Bundan yaklaşık bir sene önce de Birlik kapatılmak istenmiş ancak yoğun kamuoyu tepkisiyle karşılaşınca geri adım atmak zorunda kalmıştı.

Bakanlık, Birliği kapatmak için önce Birliğin çalışmalarının siyasi parti çalışması olduğu bahanesini ileri sürdü.

Bu tutmayınca da Birlik sosyalist devrimin zorunluluğunu savunduğu için yasadışı ilan edildi.

Bu da olmayınca İçişleri Bakanlığı, Birliğin programındaki üretim araçlarının özel mülkiyeti yerine üretim araçlarının toplumsal mülkiyeti maddesini gerekçe göstererek Birliği kapatmayı başardı.

Kapatılma kararına karşı hukuki ve siyasi mücadele, Çek Cumhuriyeti'nde devam ediyor.

Çek Komünist Gençlik Birliği'nin kapatılması, Avrupa Birliği demokrasisinin gerçek yüzünü bir kez daha göstermesi açısından önemlidir.

Geçmişte İtalya'daki G-8 zirvesinde eylemci genci kurşunlayıp üstünden jiple geçen polisin bu davranışı, AB demokrasisi için bir yara, ancak münferit bir olaydır diye geçiştirilmeye çalışılmıştı.

Yakın zamanda Fransız gettolarında yaşayanların ayaklanmasına karşı Fransız polisi ve hükümetinin uzlaşmaz, düşmanca ve faşizan tavrı, tüm dünya kamuoyu tarafından görülmüş ve lanetlenmişti.

FOR KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE ! COMMUNIST YOUTH UNION

Ancak buna da bir kılıf uydurmakta gecikmeyen işgüzarlar, toplumsal, sınıfsal, etnik, dinî baskı gibi nedenlerle artık patlama noktasına gelmiş olanların ayaklanmasına bulmuşlardı suçu...

Yine Fransız hükümeti ve burjuvazisi haklı, bir şekilde tepki gösterenler haksızdı...

AB demokrasisinin üstünlüğü ve bize lazımlığı konusunda ahkam kesen aydın zevat, bu kez da sosyalizm ile faşizmi bir tutan, aynı kefeye koyup yargılama cüretinde bulunan AB kararını aklamaya uğraştılar.

AB tekelleri, özellikle Doğu Avrupa'da sosyalizme artan özlem ve sempatiyi kırmak için sosyalizmin "suçlarını" (yani sözde suçlarını) faşizmin suçlarıyla birlikte yargılayacak kadar ileri gittiler.

KSP Gençlik Birimi'nin, Cumhurbaşkanlığı Sarayı önünde, tam da ikiye bölünmüş ve utanmaz tarih çarpıtıcısı AB kararının parlamentodan geçeceği gün adımıza gelen dönemin İngiltere Dışişleri Bakanı Jack Straw'u ve onu makamında kabul eden M. Ali Talat'ı protesto eylemi de buna karşı bir tepkiydi.

Ancak AB'yi ve onun demokrasisini aklama görevini önüne koymuş olanlar,

İki laflarından biri sosyalizm olup da, AB'yi protesto edemeyenler,

"Sokaklara sokaklara" diye feryat edip de sokağa çıkıldığında nerede oldukları bilinmeyenler,

İşte tam da bu kesimler, AB demokrasisine hayranlıklarının başka bir örneğini daha göstermişlerdi.

O müthiş, o meşhur, o şahane demokrasiyi nasıl tanımlamalı dersiniz?

İcap ettiğinde silah kullanıp eylemci öldüren, Tarih biliminin canına okuyan, Meşru ve demokratik örgütlenmeleri kapatan, F tipi hapishanelerin mucidi olan,

Tekelleriyle, tröstleriyle dünyayı talan yarışında birinci gelmeye çabalayan bir kurumun demokrasisini hala daha bize övmeye çabalayanlara ne demeli?

Onların sözleri artık tükenmedi mi?

"İşgal hukukuna karşı AB hukuku" gibi burjuva hukuk türleri arasında mutlak tercihler yapan ve sosyalist demokrasiyi ağza bile aldirtmayanların inandırıcılıkları, samimiyetleri artık sorgulanır hale gelmedi mi?

Çok merak ediyoruz, artık diyecek lafları kaldı mı?

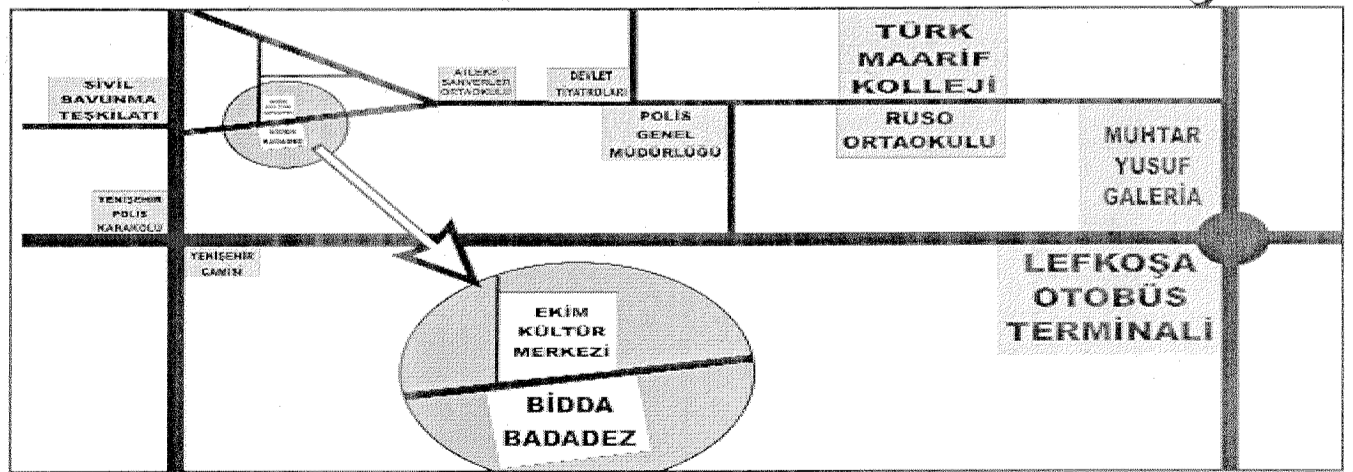
Not: Çek Komünist Gençlik Birliği'nin kapatılmasını protesto için web üzerinden imza kampanyası başlatılmıştır. Aşağıdaki linke tıklayarak imzanızla destek olabilirsiniz.

<http://4ksm.kke.gr/>

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegın Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaz Lefkoşa

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

Dünyanın en büyük elmas'ı 12.36 milyon dolara satılmış! Kaçınımı bir araya getirirler 12 milyon dolar ederiz düşündünüz mü?

Polemik

Mali Yardım Tüzüğü bizi büzer!

Üniversite Günlüğü

"Bilim Yuvası" Yakın Doğu Üniversitesi'nde bir yığın sivil polisle ülkücülerin reisleri fısır fısır neler konuşuyorlar?

SİNİR KÜPÜ

* Turgay Avcı'ya göre, KKTC'nin kapısı herkese açık.

Siyasi görüşleri nedeniyle ülkeden sınırdışı edilen üniversite öğrencileri, işçiler, devrimciler de mi açık?

Turgay'ın kapısı TC'ye açık.

Turgay'ın kapısı MIT'e, Kontr-gerillaya, NATO'culara açık!

Hay kapının menteşesi söküle Turgay!

Aysu Basri fena kızdı.

Dünyanın en kötü köşe "yazarı" buyurmuşlar ki; "Surlarıç'i'ni mahvettiler, şömüne başında kalem oynatmayı bırakın da birşeyler yapın"

Surlarıç'i neden "mahvoldu"?

Senin bir türlü kızamadığın TC'nin politikaları yüzünden.

Kültür, ekonomi vb. alanlarda geri bırakılmış insanlar bir nevi gettolara kondular Surlarıç'i'nde!

Ama sana göre gelenin niteliği değil, görünüşü önemli!

Süslü süslü subay hanımlarına,

Parfüm kokulu mafya babalarına,

Jilet gibi giyinmiş "adamlara" ses çıkartmıyorsun ama?!

Onlar usul erkân biliyorlar,

Modernler, iyi konuşup güzel yerlerde yemekler yiyorlar değil mi?!

İşte bu tipler hep böyledir sayın okur!

Görünüşe bakıp sınıfsal temele bir türlü inemezler!

Sosyetikler...

Olli Rehn'e göre Bulgaristan ve Romanya'nın AB'ye katılımı, Berlin duvarının son kalıntılarının silinmesiymiş.

Yani Berlin Duvarı bahane, sosyalizme saldırı mak şahane!

Kafanıza şahane bir bono yığını düşün!

Altında kalın, ezilin!

Hala daha korkuyorlar yahu Sovyetler'den...

İstanbul'daki TÜYAP Kitap Fuarı'ndaki söyleşilerden birinin konuğu da Nazım Beratlı'ydı.

İmkan bulup gidemedik.

Biraz konuşur, hoşbeş ederdik gurbet ellerde, iyi olurdu...

Nazım bizi İstanbul'da da karşısında görürse artık hepten çıldırır!

"Her yerde bunlar! Takip mi ediyorlar nedir!" derse şaşmayın derim!

"Ulus, kaderini serbestçe kararlaştırma hakkına sahiptir. Onun, elbette öbür ulusların haklarını çiğnemeksizin, istediği gibi örgütlenme hakkı vardır. Bu tartışma götürmez."

**J. Stalin
Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu**

Yayınevi: Sol Yayınları

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952 Bölüm: 32

SORU: (A.V. Bolgov) Tarımsal komünden sadece komünizmin ikinci aşamasında söz edilirken, sosyalizmden komünizme kesintisiz geçiş süreci boyunca tarım artel'inin varolacağı doğru mudur?

CEVAP: Bu anlamsız bir soru. Artel'in komüne doğru gittiği açıktır. Köylülerin bireysel gereksinimlerine hizmet etmesi işlevi ortadan kalktığı zaman komün yaratılacaktır. Tarım komünü konusunda acele etmek yersizdir. Komüne geçiş bir yığın sorunun çözümünü, iyi kantinlerin, çamaşırhanelerin vb. kurulmasını gerektirir. Tarım komünleri, komünlere geçişin mümkün olduğu konusunda köylüler ikna edildikleri zaman oluşacaktır. Artel, komünizmin ikinci aşamasına tekabül etmez; komünün komünizme tekabül ettiğini söylemek daha doğrudur. Artel, meta dolaşımını gerektirir ve, en azından bugün için, ürün değişimine ve doğrudan dağıtıma izin vermez. Ürün değişimi de son tahlilde hala değişimdir; doğrudan dağıtım ise ihtiyaçlara göre dağıtımdır. Meta üretimi, satış ve alış var olduğu sürece bunları dikkate almamız. Doğrudan dağıtım ancak komünizmin ikinci aşamasında gelişecektir; artel ise satış ve alış ile bağlantılıdır. Tarım artel'inin ne zaman komüne dönüşeceğini söylemek zordur. Komün ortaya çıktığı zaman komünizmin ikinci aşamasının da halihazırda varolmuş olacağını söylemek mümkün değildir. Fakat komün olmadan komünizmin ikinci aşamasına geçişin mümkün olmayacağını söylemek de aynı şekilde risklidir.

Komünizmin ikinci aşamasına geçiş, ilim yabancıları terimler içinde tahyül edilmemelidir. Komünizme belli bir 'kabul' olmayacaktır. Durmadan, biz farkına varmadan komünizme gireceğiz. Bu, 'bir şehre giriş' gibi değildir; 'kapı açıktır - girin'. Birçok kollektif çiftlikte kadınlar hala

evişlerinin boyunduruğundan kurtulmak ya da et ve süt ürünleri elde etme amacıyla çiftlik hayvanlarını kolhoza devretmek istemiyor. Ama kümes hayvanları konusunda bunu yapmayı reddetmiyorlar. Bunlar, geleceğin sadece ilk filizleridir. Bugün tarım artel'i, ekonominin gelişmesine bir engel teşkil etmiyor. Komünizmin ilk aşamasında artel yavaş yavaş komüne dönüşecektir. Burada keskin bir hat çizilemez.

Kolhozdaki üretim seviyesini tüm toplumun seviyesine getirmek gerekir. Bu rada bir yığın karmaşık sorun vardır. Kolhozculara, toplumun bütün sorunlarına duyarlı olmaları öğretilmelidir. Bugün kolhozlar kendi ekonomileri dışında birşey bilmek istemiyor. Bugün, bölge ve eyalet çapında kolhozlar entegre olmuş değildir. Bu durumda, sanayinin ve kollektif çiftliklerin temsilcilerinden oluşan ve hem sanayinin hem de kollektif çiftliklerin üretiminden sorumlu olacak bir Tüm-Birlik ekonomi organı oluşturma yönünde yukarıdan adım atmamalı mıyız? Devlet işletmelerinin ve kolhozların üretiminin hesaplanmasından başlanmalı ve sonra da, önce sadece artı ürünün dağıtılmasına bakılmalı. Dağıtım için olmayan, ve dağıtım için tahsis edilen fonlar oluşturulmalı. Bir an önce kolhozculara tüm halkın çıkarlarını gözetmeleri gerektiği öğretilmelidir. Ancak bu uzun bir süreçtir ve acele edilmemelidir. Acele edilecek bir yer yok. Bizde işler iyi gidiyor. Hedef doğru, yol açık ve bütün yönelimler belirlenmiş durumda.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Laptjev, L.A. Leontjev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasilieva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.

Park a

Ziya Çelik

SİTTİN SENE

Mağusa'daki Park Otel yakınlarındaki bir araziye inşaat yapılıyor.

İnşaat dediysek öyle böyle değil, villa!

Villa yapılan arazi de şansa bakınız ki 3. derece SİT Alanı!

SİT Alanı nedir?

Genel tanımla; *doğal veya insan ürünü bütünlüğü, sanatsal, estetik, tarihsel, etnografik bilimsel, edebi veya mitolojik önemi nedeniyle korunması gereken alan, yapı ve çevrelerdir.*

Bizim memlekette SİT Alanına villa inşaatı yapılıyor!

Şimdi çok bilmişin biri diyecek ki;

"Efendi efendi! Orası 3. derece SİT Alanı! Oraya Anıtlar Yüksek Kurulu ve Eski Eserler Müzeler Dairesi inceledikten sonra inşaat izni verilebilir!"

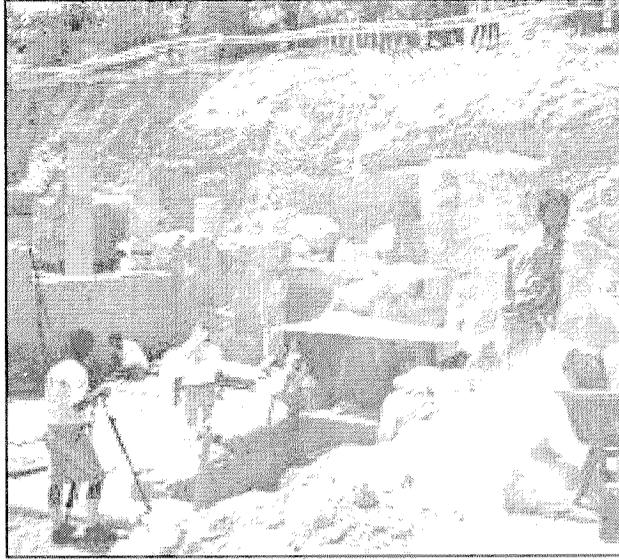
Peki Bizim Anıtlar Yüksek Kurulu ile Eski Eserler Dairesi alanda inceleme yapmış mı?

Yapmış ki villa inşaatına izin verilmiş!

Peki inşaatı yaparken ne çıkmış topraktan?

Arkeolojik açıdan stratejik öneme sahip, daha önce de 10 tanesi çıkartılmış olan, Milattan Önce 8. yüzyıldan kalma Kral Mezarları'ndan 11.'si!

Demek ki bizim Kurullar ve de Daireler gereken

incelemeyi "yapmadan" inşaat iznini verivermiş.

Ya da kerata Kral ve mezarı gizlenmişler bir yerlere bir türlü bulamamışlar.

Haydi böyle bir "hata" vapıldı diyelim...

Yani Dairelerimiz ve Kurullarımız yanlış inceleme yaparak imar izni çıkarttılar SİT alanına.

Peki sonradan yapılan ne demeli?

Sen Milattan Önce 8. yüzyıldan kalma Kral Mezarı ve bir sürü tarihi eser bul, ondan sonra da bunlar çok yıpranmış, yağmalanmış, turistik değeri yok diye gerisin geri toprağa göm!

(Kendini de gömeydin toprağa!)

Bu tarihi eserler sadece turistler para vererek izlesinler diye mi çıkartılır?

Yoksa tarihin gün görmemiş yerlerine ışık tutmak için mi?

Ve de bu nasıl bir bilimadamlığıdır?

Ya da adamlık mıdır yapılan?

Bakınız Eski Eserler Dairesi Bölge Sorumlusu Hasan Tekel ne diyor;

"Bölge 3'üncü derece Arkeolojik Sit alanıdır ve buraya Anıtlar Yüksek Kurulu'nun onayından geçirilen mimari izinden sonra inşaat yapılabilir. Burası sit alanı olmasaydı, o zaman kazmaya devam edebilirdik. Bu tür çalışmalarda noktayı koymak mümkün değildir, denizin başlangıcına kadar kazabilirsiniz. Ancak, yapı oldukça tahrip ve yağmalanmış durumda, bu nedenle kazıyı durdurduk. Mimari yapı bütün olsaydı, turizme kazandırılabilirdi."

SİT alanının tanımını yukarıda verdik!

Bölge zaten böylesine önemli bir arkeolojik alan olduğundan SİT alanı ilân edilmiş!

Şimdi de müdür diyor ki; "Burası SİT alanı olmasaydı kazmaya devam ederdik"

Yahu kardeşim, orası SİT alanı olduğu için kazıyı durdurman değil, devam ettirmen gerekiyor!

Yahu kardeşim, orası SİT alanı olduğu için kazıyı durdurmak yerine inşaatı durdurman gerekiyor!

Ama yok!

Villacının parası, arkeoloji bilimini yeniyor,

Bizim Kral ve Mezarı yeniden toprağın dibine boylanıyor!

Paranın, avantanın ve özel mülkün böylesine kutsal olduğu bir ülkede ise bilim, kültür, sanat ve spor SİTtin sene ilerlemeyeceğe benziyor!

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi:

Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

■ Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.

■ Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.

■ Bir Önceliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.

■ Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 5 YTL.

Hamur Kağıda Broşürler:

■ Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap.

Ahmet B. 153 Sayfa. 4 YTL.

■ Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap.

Ahmet B. 112 Sayfa. 4 YTL.

■ Tarihi Materyalizmin Çarpıtıcılığında Zıtların Birliği. 49 Sayfa. 3 YTL.

■ Bulgar İşçi Partisi(Komünist) V. Kongresinde Merkez Komitesi'nin Sunduğu Siyasi Rapor(19 Aralık 1948). Georgi Dimitrov. 70 Sayfa. 4 YTL.

■ Kısa Dersler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesnellığı, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-

Taktik-Devrim Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.

■ Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.

■ SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.

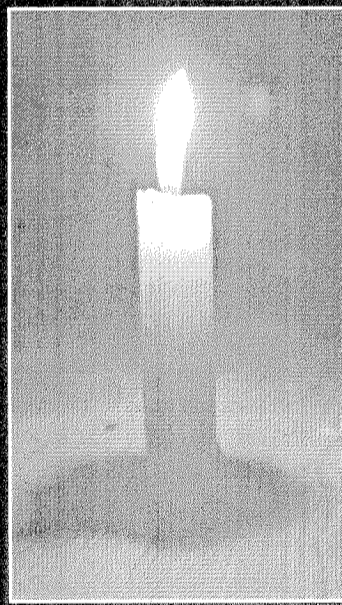
■ Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.

■ Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.

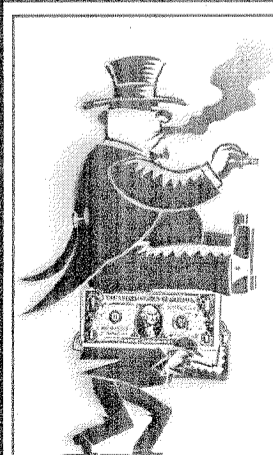
■ Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyorum, Ama Yine de Elektriksiz Kalmaya Devam Ediyoruz!

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyorum, İşçi Sınıfının Verdiği Vergilerden Elde Edilen Kaynaklarla Sermaye Sınıfı Daha da Güçlendiriliyor!

Talat'ın Başına Ne Düştü?

Bundan 5 yıl önce "çözüm ve AB" sloganı ile kitleleri peşinden sürükleyen CTP'nin başkanı Talat'tı ya... O Talat AB'nin bize kucak açacağını ve AB üyesi bir Kıbrıs sayesinde AB'nin Kıbrıs'a barış getireceğini haykırıp duruyordu.

Basına yansıyan haberlerde AB'nin "Annan Planı" referandumunda Kıbrıslı Türkler "evet" derse tüm kolaylıklar sağlanacak izolasyonlar kalkacak" sözü verdiğini de öğreniyoruz. Bunu da açıklayan hem Talat hem de Tayyip Erdoğan oldu.

Ancak 5 yıl önce AB'ye güvenen Talat'ın umduğu dağlara karlar yağmış. Ve Talat 29 Ekim TC Cumhuriyet Bayramı'nda Kıbrıs'ta AB'ye veryansın etti. Talat "AB, kendi karar mekanizmalarına nüfuz eden Rum tarafı nedeni ile çok ciddi bir zaafiyet yaşamakta, adeta Rum tarafının sözcülüğünü yapmakta, Kıbrıslı Türkleri yok saymaya teşvissül etmektedir" diyerek AB'den insaf dilemektedir.

KSG yıllarca bu sayfalarda AB

tekellerine güvenilmemesi gerektiğini, Kıbrıs'ta barışın ancak kardeşçe yaşayan Kıbrıslı Rum ve Türkler sayesinde sağlanacağını ve Kıbrıslı Rum ve Türk büyük burjuvaların kendi çıkarları uğruna ülkeyi yabancı tekellere ve de büyük emperyalist güçlere peşkes çektiklerine vurgu yaptı. KSG bu sonuçları havadan çıkarmadı. Bilimsel sosyalizm temelinde

yaptığı inceleme ve araştırmalar sayesinde bu sonuca vardı. AB tekellerinin azami kar peşinde olduğunu ve bu azami karlar uğruna her türlü yöneme baş vurduğunu verilerle gösterdi. Bu gerçeği Kıbrıs'taki dağlar taşlar duydu ve gördü ama bizzat M. A. Talat hala daha göremedi ya da görmek istemiyor.

Kıbrıs'a barış ve özgürlük sağlanacaksa ancak başımıza bela olan bu büyük burjuvaların iktidarları al aşağı edilmek zorundadır. Garantörlüklere son verilmek zorundadır. Burjuvaların toprak mülkiyetini de kullanarak yaydıkları milliyetçiliğe son vermenin yolunun büyük mülk sahiplerinin mal varlıklarının ve de topraklarının millileştirilmesi sayesinde gerçekleşebileceğini işçi, emekçi, memur ve de yoksul köylülere göstermek gerekir.

Burjuva devlet kurumlarının genç ve yetkin nesillere birşey vaad etmediğini ancak işçi ve emekçi kesimlerin devletin genç ve yetkin kesimlerin tüm yeteneklerine olanak sağlayabileceğini M. A. Talat görmüyor mu?

Talat'ın 29 Ekim konuşması bize ister istemez şu soruyu sormamıza neden oluyor?

Acaba Talat'ın da mı başına saksı düştü da Rauf Denktaş gibi konuşmaya başladı?

Ne dersiniz?

iŞAD Neye Oynuyor?

Geçtiğimiz günlerde İşadamları Derneği İŞAD başkanı Özalp Nailer Lefke'deki CMC evleri konusunda bir basın açıklamayı yayınlamaya CTP Hükümeti'nin Maliye Bakanı'na destek verdi.

Kuzey Kıbrıs'taki Rum arazilerinin yağmalanmasını ganimet mentalitesi ile el konmasını görmeyen İŞAD CMC evlerinin mafyavari bir şekilde el değiştirdiğini ve hukuksuzluğun kol gezdiğini ilan etti.

İlahi Özalp Bey! Hukuksuzluk sadece CMC evlerinde mi? Ya mafya yöntemlerle ele geçirilen Rum malları? Onların da araştırılması ve suçluların da yakalanması gerekmiyor mu?

Yoksa Kuzey'in işgal devletinin ve de hükümetlerinin onayı ile yapılan bu işlemler ve el koymalar aklanmalı mıdır? CMC evlerinde cereyan eden mafyavari el değiştirmeler yeni bir şey değil ki? Eskinin farklı bir alanda devamıdır. Ve birçok işadamları Kıbrıslı Rum malları üzerinden - toprak spekülasyonu, inşaat vs.- milyonlarca sterlinleri ceplerine indirdiği halde onlara ses dahi çıkarılmıyor.

Belli ki İŞAD üyesi işadamları CMC evlerine de el atmak istiyorlar

ama bu işadamları karşılarında onlardan daha "sert ceviz"le karşılaştılar.

CMC evleri ganimetinden vurgun yapmak isteyenlerin piyasayı başkalarına kaptırma niyetleri olmadığı açık... İŞAD Maliye Bakanlığı aracılığı ile pastanın bölüştürülmesini yeğlediği ve bundan dolayı bakanlığa destek verdiği her akli işleyene malumdur.

Ne de olsa liberal ekonomide özelleştirme vardır. CMC evleri maliyenin kontrolüne girsin de özelleştirilsin! Telekomünikasyon alt yapısı maliye tarafından modernleştirilsin de özelleştirilsin! Elektrik kurumu da karlı duruma geçsin de özelleştirilsin!

Ne de olsa AB de bunu istemiyor mu "adil" rekabet ayakları altında?

Hade artık baklayı çıkarın ağzınızdan Özalp bey ve İŞAD üyesi işadamları....

**E.K.I.M KÜLTÜR SANAT
ÜRETİM MERKEZİ
KOL FAALİYETLERİ
BAŞLIYOR!**

**E.K.I.M. KURSLARI ÇOK YAKINDA YENİ BİNAMIZDA
BAŞLAYACAKTIR, İLGİ DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER.**

Bilgi İçin: 0533 863 66 60

Adres: Şehit Sıtkı Hasan Sokak No:5 Kızılbaş Lefkoşa

Yunan Öğretmenlerin Grevi Devam Ediyor

Yunanistan'da İlkokul öğretmenlerinin 6 hafta önce başlayan grevleri devam ediyor.

Öğretmenler maaşlarda artış ve eğitim sistemine hükümetin daha fazla yatırım yapması talebiyle greve gitmişlerdi. Şu an itibarıyla 950 euro olan temel aylık ücretlerin 1,400 euroya yükseltilmesini talep eden öğretmenler geçtiğimiz hafta Başbakan'la yaptıkları görüşmeden bir netice alamadılar.

26 Ekim'de 4 bin öğretmen, öğrenci ve okul çalışanı Atina sokaklarında hükümeti protesto yürüyüşü düzenlediler.

Öğretmenlerin grevi ülke çapında yankı bularak diğer çalışanlardan da destek görmektedir. Ortaokul

öğretmenleri de İlkokul öğretmenlerine desteklerini bildirdiler. Eylül ortasında başlayan okul dönemine çoğu öğrenciler başlamadıkları halde hükümet öğretmenlerin taleplerini karşılamayarak öğrencileri

düşünmediğini bir kez daha belirtmiş oldu.

Bunun yanında 900'den fazla okulda öğrenciler sınıfları işgal ederek öğretmenlerine desteklerini sunmaktadırlar.

Bir Atina

okulunda öğrenciler okul giriş kapısını masalarla kapatarak yetkililerin okullara girmesine engel oldular.

2004 Olimpiyatları için tekellerin çıkarları doğrultusunda parayı su gibi harcayan Yunan hükümeti bütçesini kontrol altında tutma adına tüm mağduriyeti emekçi kesimlere yüklemek istemektedir.

Öğrencilerden Eylem

İngiltere'de binlerce Üniversite öğrencileri 29 Ekim Pazar günü okul ücretlerini protesto yürüyüşü yaptılar.

Bu sene üniversite öğrenimine başlayacak öğrenciler okul ücreti olarak senelik 3 bin sterlin ödemek zorundadırlar.

Hükümet senelik geliri toplam 17,500 sterlin sınırının altında olan ailelerin çocukları için para borçlandırılacağı ve de okul ücretlerinin de üniversite tahsili bittikten sonra alınacağı açıklamasını yaparak yoksul kesimle alay etmektedir.

Diğer taraftan bu sene üniversiteye kayıt yaptıran öğrenci sayısında düşüş yaşanmıştır. Okumak isteyen ve de üniversiteye giriş şartlarını yerine getirmiş öğrenciler okul ücretleri dolayısıyla üniversitelere kayıt yaptıramadılar.

Yaşam koşullarının pahalı olduğu bir Avrupa Birliği üyesi olan İngiltere'de sadece

okul ücreti olarak 3bin sterlin talebi çoğu öğrencileri üniversitelerden geri tuttu. Üniversite eğitime başlayamayan öğrenci sayısı 15 bin olarak verilmektedir.

Yapılan diğer bir ankette de 3 senelik bir üniversite tahsilinin 9 bin sterlin okul ücreti de dahil 33 bin sterline mal olmaktadır.

Hükümet, çoğu, bilhassa da fakir bölgelerdeki okullara ülke dışında yaptığı sözleşmelerle öğretmen, hastanelere doktor ve hemşireler olarak da aynı şekilde doktor ve hemşireler getirtmektedir. Bu kişiler de ücretlerin düşük olduğu ülkelerden

seçilmektedir. Diğer taraftan da teknolojinin imkan verdiği ölçüde çoğu hizmetleri - mesela İngiltere'deki herhangi bir adresin telefon numarasını veren 192'yi aradığınızda cevap veren daire Hindistan'da, Pakistan'da vb. ülkelerdedir- ülke dışına taşımaktadır. Dolayısıyla okul ücretlerini ödeyebilecek azınlık bir çevrenin eğitim alması onun için yeterlidir.

Federal Polisler Oaxaca'da

29 Ekim Pazar günü 5 aylık protestolarla kapalı olan Meksika'nın Oaxaca devletinin başşehri Oaxaco'ya silahlı polisler saldırdı.

Mayıs ayında öğretmenlerin grevi ile başlayıp gelişen olaylar öğrenciler, Hindistanlı gruplar ve de yönetimden memnun olmayanlar tarafından da destek görmüştü. Oaxaca devlet yöneticisi

Ulises Ruiz'in istifasını talep eden göstericilere zaman zaman polis silahlarla karşılık vermiş ve 8 kişinin ölümüne neden olmuştur.

Nihayet Cumartesi günü Federal güçlerin de devreye girmesiyle iki direnişçi yanında bir de ABD'li muhabirin ölümüyle olaylar yönetim tarafından tırmandırıldı. Polisin R-15 ve Ak-47 silahlarına karşılık kitleler çaresiz durumda

Ruiz'in istifasını talep etmektedirler. Göstericilerin örgütü APPO'dan silah kullanmayacakları ancak direnmekten de vazgeçmeyecekleri açıklaması geldi.

Diğer taraftan Meksiko şehrinde de Oaxaca protestolarına destek amaçlı Ruiz'in kaldığı otel önünde gösterilerde kitleler "katil" diye haykırdılar.

ABD'de Yeni Yasalar

Bush imzaladığı yeni yasa ile sıkı yönetim hakkına sahip olmayı planlamaktadır.

Halihazırdaki iki yasa ABD başkanlarının bu hakkı kullanmalarına engel teşkil etmektedir.

Toplum Yasası 109-364 olarak da adlandırılan Yasa 17 Ekim günü Beyaz Saray'da törenle imzalandı. Bu Yasa ile ABD başkanları "acil durum" ilan ederek Amerika içerisinde uygun gördükleri herhangi bir yere asker sevk edebilecekler, federal devlet başkanlarının veya bölgesel otoritelerin iznine başvurmadan "toplum düzenini kurma" adı altında federal devletlerin Ulusal Koruyucu birliğini kontrollerine alabilecekler.

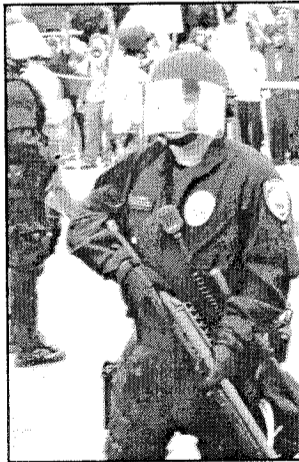
Bush aynı gün bu Yasa gibi bir yasayı, Askeri Komisyon Yasası 2006, imzaladığında tüm bu yetkileri elde etmişti. Bu iki yasa birbirlerini tamamlamaktadırlar. Bir tanesi ABD sınırları dışında işkence ve gözaltına izin verirken diğeri de ABD sınırları içerisinde de kontrolü askerin eline veriyor.

Aynı şekilde Otorite Yasası'nın belli

Bölümleri de "Acil toplumsal durumlarda Askeri Gücün Kullanımı" altında "Acil toplumsal durumlar; Devlet ve Federal Yasa karışıklıkları" Başkan federal devletlerdeki Ulusal Koruyucu birlikler dahil Orduyu ABD sınırları içinde herhangi bir federal devlette veya ABD himayesindeki yerde tabii felaket, toplumsal nizamı kurmak, salgın hastalık, veya diğer halk zararına sağlık durumlarında, terörist saldırı veya durumunda kullanılabilir..." şeklinde açıklanmaktadır.

Bu yasalar olmadan da ABD kılıfına uydurarak Afganistan'a, Irak'a saldırı düzenlemişti. Ancak bu yasalarla diğer ülkelere yaptığı haksız saldırılara karşı sadece dış güçlere karşı tedbir değil duyarlı ABD halkına karşı da

tedbir almayı planlamaktadır. Terörist ABD dünyaya estirdiği teröre karşılık kendi ülkesinde gelişme ihtimali olan halk muhalefetine karşı da terör estirme hazırlıklarını son sürat tamamlamaktadır. Bu da, istemese de yapmak zorunda olduğu, diğer ülkelere yapacağı saldırılarının ön hazırlıklarını ifade etmektedir.

Şili'de Madenciler Grevde

Dünyanın özel şirketlerince çalıştırılan en geniş bakır maden ocağında işçiler greve gittiler.

Şili'de Escondida maden ocağının büyük bölümü BHP Billiton şirketindedir. Web sayfalarında 100'den fazla işletmede 38 bin kişi çalıştırdıklarıyla övünen BHP Billiton Şili'deki bakır maden ocağındaki 2 bin çalışanına yüzde 3'ün üzerinde ücret artışı vermemekte ısrar ediyor.

Avustralya ve Londra merkezli şirket işçilerin yüzde 13'lük ücret artışı talebini geri çevirdi. Yüzde 3'lük artış ve de bonus sistemini devreye koyarak işçileri en son sınırına kadar sömürme hayalleri yapmaktadır.

Şirket grevle ilgili olarak stokları kullanarak siparişleri karşılayabileceğini açıklayarak işçileri kaale almama taktikleri uygulamaktadır.

Dünya bakırının yüzde 8'ini üreten Escondida mayınında şu an için, grev nedeni ile günlük üretiminde üçte ikilik

gerileme olmuştur. Madencilerin çoğunluğu makineleri durdurduktan sonra vardiyaya geri dönmediler. İşbaşı yapma yerine yürüyüşe hazırlık olarak şehir merkezinde toplandılar. Aralarından bazıları da madene gidiş yollarını araçları ile kapattılar.

Bir Sendika yetkilisi firmanın tarihinde bu grevin ilk gerçek grev olduğunu, nasıl neticeleneceğini bilmedikleri halde gene de devam edeceklerini açıkladı.

İşçiler bilhassa da bakır fiyatlarının rekor seviyede artış gösterdiği, BHP Billiton şirketinin çok iyi kar raporlarının yayımlandığı bir

durumda daha iyi yaşam için daha iyi ücret talebinden vazgeçmeme kararlılıklarındadırlar.

Escondida mayın şirketinin yüzde 57.5 hissesi BHP Billiton şirketinin, yüzde 30'u gene Anglo-Avustralya şirketi olan Rio Tinto'nun geri kalanından bir miktarı Japon merkezli bir grubun ve de çok az bir kısmı da Uluslararası Mali Corperasyon elindedir.

KAÇINCI FIRSAT?

AB'nin genişlemeden sorumlu üyesi Olli Rehn, Finlandiya'nın Kıbrıs sorununa dönük çözüm önerilerinin son fırsat olabileceği yönünde uyarıda bulundu ve AB üyeleri de dahil tüm ilgilileri Finlandiya önerilerini desteklemeye çağırdı.

Rehn'in bu önerileri yapmadan hemen önce Londra'da İngiltere Dışişleri Bakanı Margaret Beckett ile görüşmesi de dikkat çeken noktalardan biri oldu.

Rehn, Finlandiya önerilerinin KKTC ile AB arasında doğrudan ticareti tesis edecek şartları yaratmayı amaçladığını ileri sürerken, İngiltere Dışişleri Bakanı Margaret Beckett ise AB'nin genişlemesinden yana olduklarını ve Türkiye'nin AB'ye üyeliği konusunda tam destek verdiklerini belirtti.

Kıbrıs'ta da özellikle sol kesimleri heyecanlandıran ve sonsuz destek vermeye sevkeden Finlandiya önerileri, TC'nin AB yolundaki engellerini ortadan kaldırma ve burjuvaların Ada üzerindeki birtakım çıkarlarını yeniden düzenleme yönündeki bir çalışmaydı.

Tıpkı bundan önceki çalışmalar gibi...

Kıbrıs sorununu çözeceği iddia edilen hiçbir plan, tasarı, düşünce

vb. sorunu çözmemişken, Finlandiya önerilerinin soruna çözüm getirebileceğine inanmak siyasi saflıktan öte olmasa gerek...

Burjuvazinin çözüm dediği uzlaşma hangi burjuvanın halkı daha fazla sömüreceği üzerine kendi aralarında mücadeledir böylece de Kıbrıs sorununu çözmekten uzaktır.

Her burjuva-emperyalist çözüm önerisinde, "son fırsat" feryatlarının atılması da artık kanıksanmış bir durum...

Zira Kıbrıs halkı, "çözdüler, çözüyorlar, bu sefer çözecekler" türünden vaatlere alışkındır ve karnı toktur.

Zira Kıbrıs halkı, "bu defa da çözülmezse artık çözülemez" türünden tehditvâri açıklamalara alışkındır ve bunlara karnı toktur.

Yaşamın Kıbrıs halkına öğrettiği önemli bir nokta da, emperyalist güçlerin çözüm tarihlerinin hiç bitmeyecek oluşudur.

Bu ülkede tarihler birbirini kovalar.

Hepsi de kritiktir.

Hepsi de çok önemlidir.

Ve o tarih geçirilirse, veya o plan atılırsa, Kıbrıs sorunu ilelebet çözümsüzlüğe mahkum kalacaktır.

Annan Planı'ndan sonra da aynı türküyü okumamışlar mıydı?

OKUYUCU MEKTUBU

Barış Reyhani

"Hayır, bu kara tablo değişecek."

Merhaba sevgili dostlar,
Uzun bir aradan sonra yine sizlerle birlikteyim. Yazmadığım zamanlarda çok şey oldu. Köprü'nün altından çok sular aktı. Herşeye rağmen hayat devam ediyor.

Neyse, sözü fazla uzatmadan size tanık olduğum bir olayı anlatayım. Benim çalıştığım işyerinde cam bölümünde çalışan bir işçi işkazası geçirdi. Çırağıyla beraber taşıdığı camlardan birisi kafasına düştü ve başına düşen bu cam

yüzünden ağır yaralandı. Hastanenin acil servis bölümüne götürüldü ve burada kafasına altı dikiş atıldı. Bu ve buna benzer iş kazaları sık sık yaşanıyor. Daha önce de bir işçi forklifle yük taşırken eli forklifin arasına sıkışmış, bu sıkışma sonucu eli kırılmış ve alçıya alınmıştı.

İşyerinde çalışan işçilerin çoğu kaçak çalışıyor, çalışma izinleri

yok, iş güvenceleri yok, sigortaları yok, sendikaları yok.

Bunlar olmadığı için de patronlardan hak talep edemiyorlar. Ettiklerinde de patronlar onların işlerine son verip kapının önüne koyuyorlar.

Kısacası emeğinden başka verecek birşeyi olmayan işçiler emeklerinin karşılığını alamadan günde 10 saat çok ağır şartlarda çalışıyorlar.

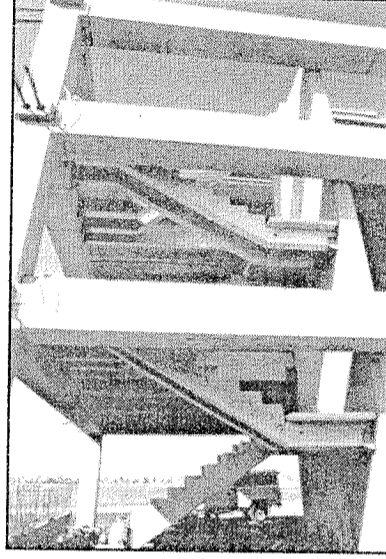
Bu kara tablo hiç değişmeyecek mi?

Bazılarının dediği gibi böyle gelip böyle mi gidecek?

Hayır, bu kara tablo

değişecek. Böyle gelip böyle gitmeyecek. İşçiler kendi sınıflarının bilincinin farkına varıp, örgütlenip iktidara gelmek için mücadele etmeye başladıkları zaman değişecek.

İşçilere sınıf bilincini götürmek, onları örgütleyip iktidarı ele geçirmek için mücadele etmeye zorlamak ise biz Marksistlerin görevidir.

İNŞAATTA YENİ SKANDAL

Kıbrıs Türk İnşaat Mühendisleri Odası Başkanı Osman Yılmaz, yaptığı açıklama ile inşaat sektöründeki hayati hatalara dikkat çekti.

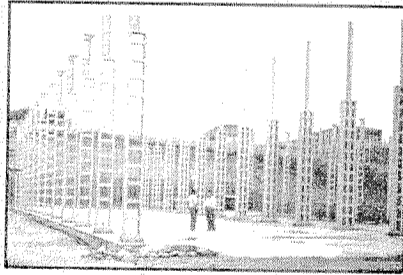
Yılmaz, bazı müteahhidlerin fazla kazanç sağlamak amacıyla geçtiğimiz yıl inşaat temellerini hiçbir kazı yapılmadan zemin üzerine döktüklerini belirtti ve bunun büyük oranda kaçak inşaat firmalarınınca yapıldığını kaydetti. Temel dökümleri için inşaat projelerinde sert zemine inene kadar çalışılması yönündeki ifadelerin kulak arkası edildiğini de söyleyen Yılmaz, inşaat sektöründe yeterli denetim yapılmamasından şikayet ederek şunları belirtti:

"Yüzey toprağı bitkilerin oluşturduğu topraktır ki bunun belli seviyesi organik. Orada çürümeler olduğunda temelde çökmeler meydana gelir" Annan

planının hemen ardından hatalı temel dökümü gibi olaylar görülmeye başlandı. Ada kültüründe inşaatlarda zemin üzerine hiçbir kazı yapılmadan temel dökülmesi olayı söz

konusu değildi. Ancak maalesef geçtiğimiz yıl mevcut zemin üzerine dökümlerin olduğunu gördük. Mevcut zemin üzerine temel dökülmesi yanında, dolgu toprağın üzerine temel dökülmesi olayları da vardır. Çukurda kalan bir araziye temeller kazılıp döküleceğine, mevcut zeminin üzerine dolgu yapılarak zeminler dökülüyor. Dolgu toprak deprem anında çok farklı davranabilir"

Kaçak müteahhitlik, işçilik ve kaçak elemanların bu soruna neden olduğunu da söyleyen

Yılmaz, vatandaşın ihbarları ve sıkı denetim ile bu sorunun aşılabileceğini de iddia etti. Osman Yılmaz'ın

açıklamaları çarpıcı açıklamalardır. Özellikle Annan Planı'nın kabul olunmayacağı kesinleşmesinin ardından kuzeydeki mal-mülk talanı ve devasa betonlaşma, patlama gösteren inşaat sektörü, ve çeşitli yayın kuruluşlarında çıkan inşaat şirketlerinin hükümetleri etkilediği iddiaları, Yılmaz'ın açıklamalarını doğrular niteliktedir.

Geçtiğimiz hafta da dere yataklarına konut yapılmaması yönündeki uyarıları da hesaba aldığımızda, temeli sağlam atılmayan ve ülkemiz deprem

kuşağında olmasına rağmen böylesine pervasızca hareket eden inşaat şirketlerinin canımızla oynadığı aşikârdır.

Osman Yılmaz'ın denetimlerin artması, vatandaşların ihbar etmesi ve kaçak müteahhitlik ve işçiliğin önlenmesi gibi tedbirleri, inşaat firmalarının hükümetin kararlarını bile etkileyecek güce sahip oldukları düşünüldüğünde yetersiz kalmaktadır.

Hükümetlerin de inşaat şirketleri de içinde olmak üzere büyük şirketlerin çıkarları için mecliste iş yapan oluşumlar olduğu gerçeği hesaplandığında, en fazla kârı elde etmek için çabalayan şirketlerin önünde hiçbir engel kalmamaktadır...

Tıpkı Türkiye'de Marmara depreminden yakayı sıyıran hırsız ve katil müteahhitlerde olduğu gibi...

NEDEN HRİSTOFYAS'I GERDİ?

AKEL Genel Sekreteri ve KC Meclis Başkanı Hristofiyas, Dış Rumlara Konseyi Bölgesel Toplantısı'nda yaptığı konuşmada Kıbrıs sorunu ve Türkiye'nin AB üyeliğiyle ilgili önemli açıklamalarda bulundu. Kıbrıs sorununun çözümü için uluslararası grupların üstlendikleri inisiyatiflerin Türkiye'nin işbirliği yapmaması, işleyebilir ve yaşayabilir bir çözüme rıza göstermemesi nedeniyle sonuçlanamadığını iddia eden Hristofiyas, Türkiye'nin Kıbrıs üzerindeki kontrolünü dayatmak istediğini ve bunun için de zamana oynadığını belirtti. Sözlerine; "Kıbrıs sorununun çözüm perspektifi vardır. Bu perspektif, Türkiye'nin AB'ye üyelik için yaptığı başvurudan kaynaklanıyor. Bu başvuru, bazı şartlar altında Türkiye'nin Kıbrıs

sorundaki politikasını değiştirmesinde katalizör rolü oynayabilir ve Kıbrıs sorununun çözüm yolunu açabilir" şeklinde devam eden Hristofiyas, zaman geçtikçe bölünmüşlük ve işgalin kalıcılaşmasından endişe duyduklarını da söyledi. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Türkiye'nin AB üyeliğini desteklediğini çünkü AB üyeliğinin Türkiye'yi refaha kavuşturacağını ve bunun da sadece kendisi ve halkının değil, Kıbrıs ve Yunanistan halkının da çıkarına olduğunu iddia etti. Ancak Türkiye'nin kontrolsüz bir şekilde KC'ye ve AB'ye olan yükümlülükleri yerine getirmemesine izin verilmesi durumunda da AB'nin her türlü prestijini kaybedeceğini de sözlerine ekleyen Hristofiyas, bu durumun da Türkiye'nin çözümünü

uğraşmak için nedeni ve dürtüsünün kalmaması durumuyla sonuçlanacağını kaydetti. Peki AB'nin "prestij kaybedecek" olması Hristofiyas'ı neden bu kadar endişelendirdi? AKEL nasıl oluyor da hala daha AB'nin Kıbrıs sorunuyla çözmede "katalizör" olduğunu iddia edebiliyor? AKEL nasıl oluyor da, AB üyesi bir Türkiye'nin refaha kavuşacağını ileri sürebiliyor? AKEL ve Hristofiyas'ın AB'deki ekonomik krizler ve işçi grevleriyle ilgili bilgisinin olmadığı düşünülemez. Kıbrıs sorununun çözüm yolunun birçok emperyalist gücün etkilemesiyle veya müdahalesiyle çözümlenebileceğini, Kıbrıs sorununun çözümü için

emperyalistlerin çıkarlarını uzlaştırmaları için şu ya da bu emperyalistten yana saf tutmak gerektiğini belirten Hristofiyas ve partisi AKEL, anlaşılacak yaşananlardan ya hiç ders almamış, ya da tamamıyla liberal bir parti haline gelmek istemektedirler...

EDEN BULUR

Sami Özslü geçtiğimiz hafta yayınlanan köşe yazısında AKEL'e yabancı bir kuruluş tarafından "sözde komünist" nitelendiğini ele aldı. Özslü, Economic Intelligence Unit adlı rapor hazırlama kuruluşu hakkında bilgiler veriyor. Neyin nesiymiş bu kuruluş? İki yılda bir ülkeler hakkında raporlar düzenleyip yatırımcılara (kapitalistlere) yol gösteren bir kuruluş! Sadece ekonomik değişimleri değil, olası siyasal gelişmeleri de ele alan bu kuruluş, anlaşılacak Özslü için oldukça önemli. Bu tür kuruluşların ülkelerin siyaset ve ekonomilerindeki etkilerini bir yana, burjuva politikacılar ve yandaşları için taşıdığı stratejik önem bir o kadar daha değer kazanıyor. Özslü, bu kuruluşu övüp, yerlere göklere sığdıramayıp onun ne kadar harika tahliller yaptığını saydıktan sonra, örgütün AKEL'le ilgili olan yorumuna değiniyor. Özslü'nün yazısından aynen aktarıyoruz; "Diğer ortak AKEL için ise "geçmişte iki toplumun yakınlaşmasını en fazla isteyen partiydi" denildikten sonra şöyle bir saptama yapıyor: "1998'den bu yana, Hristofiyas liderliğindeki AKEL Kıbrıs politikasında sertleşti!.." Raporun bir yerinde de AKEL'den "sözde komünist parti" diye bahsediliyor.

Gerçi İngilizce "so called" terimi yerine "nominally" ifadesi kullanılıyor, ama sonuçta anlatılmak istenen meram bakımından o cümlede her ikisi de aynı kapıya çıkıyor. Raporu kaleme alanlar çok büyük olasılıkla "AKEL'in klasik bir komünist parti olmaktan çıktığını, AB'yi ve dolayısıyla liberal ekonomiyi savunan bir partinin komünist olamayacağını" anlatmak niyetiyle kullandılar "sözde" terimini..." Bu sözlerde doğruluk payı var. AKEL'in komünist bir parti olmadığını, zaman zaman sol söylemler geliştiren ancak özünde liberalizmi savunan ve bu doğrultuda hareket eden bir parti olduğu doğrudur, gerçektir. Öyle olmasaydı AKEL, Kıbrıs sorununun çözümünde BM şemsiyesinde, burjuva görüşmeler üzerinden, federal ve AB üyesi bir Kıbrıs stratejisini savunmazdı. Öyle olmasaydı AKEL, Kıbrıs sorunu uluslararası hukuka uymamak sorunu diye gerekçelendirmezdi. Öyle olmasaydı AKEL, Kıbrıs'ın tüm yabancı üs ve askerlerden

arındırılmasını ve bağımsız bir ülke yaratılıp, büyük mülk sahiplerinin malvarlıklarının tamamının karşılıksız ve işçiler ile emekçilerin kullanımına sunulmak üzere devlet mülkiyetine geçirilmesini savunan bir programa sahip olurdu. Örnekler çoğaltılabilir ve AKEL'in komünizmden ne derece uzakta olduğu defalarca kanıtlanabilir ancak, Sami Özslü'nün derdi, AKEL'i komünist yapmak veya ona destek çıkmak da değil! Özslü yazısının sonunda, emperyalist bir enformasyon örgütünün "gücü ve desteğini" arkasına almanın memnuniyetiyle AKEL'e "ağzının payını veriyor" "Ancak Yoldaş Hristofiyas'ın ve AKEL liderliğinin buna çok kızacağı kesin!.. Etme, bulma dünyası işte!.. Belki bu itici sıfatlandırma alışkanlığını terkeder herkes... AKEL Genel Sekreteri Hristofiyas artık Mehmet Ali Talat yoldaşından "sahte Başkan", Ferdi Sabit Soyer yoldaşından "sahte Başbakan" demekten vazgeçer umarım!.. Bu rapordan başka yazılarda da söz edeceğiz..."

Birilerine "sözde, sahte" gibi sıfatlandırmalarda bulunmak itici bir tutum Sami'ye göre. Eğer diyor Sami AKEL Ferdi'ye, Talat'a sahte cumhurbaşkanı, başbakan falan dersiniz, birileri de çıkar size sahte komünist deyiverir o zaman görürsünüz gününüzü! Bunu da yazısının başındaki "etme bulma dünyası" deyiimiyle kuvvetlendirdiğini sanıyor aklınca! Bu ülkede yıllardır emperyalizme hizmetin sizlere ne tür sıfatlar taktığını bilmezmişsiniz gibi, şimdi de emperyalist bir enformasyon kuruluşunun bir raporuna dayanarak AKEL'in üzerine yüklenmek, sizlere başka sıfatlar eklemeyi de haklı kılıyor aslında... AKEL'in yanlışlarını, anti-komünist çizgisini eleştirmek başka şey, emperyalist bir kuruluşun raporundaki bir ifadeye dayanarak "Ferdî ile Talat sahte yönetici değiller, KKTC sahte bir devlet değil, asıl siz sahtesiniz! Bakın Economic Intelligence Unit kuruluşu bile size sahte komünist diyor! Nasılmış?!" türünde gereksiz, emperyalizme yaslanarak mahalle çocuklarının yaptığı gibi ağız dalaşına girmek tamamen başka şeydir! Akılları sıra ironi yapmaktadırlar... Bu ülkedeki en büyük ironi madenin kendileri olduğunu bile bile... Ne demişti Sami? "Etme bulma dünyası"... Biz de diyoruz ki; eden bulur!

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaş Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net